

Truyện Ngắn

Tác Giả : Phan Tinh

Trên Đồi Có Bao Nhiêu Cái Ngủ

Làm Mai Lãnh Nữ Góc Cuồng M Cháu

Thật ra trong cái cõi đời ô tạp này nó có trăm, ngàn cái ngủ chớ đâu chớ có bao nhiêu cái Làm Mai Lãnh Nữ Góc Cuồng M Cháu. Sao ca dao không nhắc đến những cái ngủ kia, thì cái ngủ như đến cái ngủ to chớ có cái ngủ nào giống cái ngủ nào. Lúc như đi học làm bài tập về nhà thì y mê ngủ, về nhà làm việc về ngủ về học học cũng bao nhiêu ngủ,

lên lên bước vào đời sống thì việc không biết bao nhiêu là cái ngủ. Trung, làm một con người thì không tài nào tránh cho khỏi những cái ngủ, hoặc bao nhiêu người mê ngủ. Nhưng xét cho cùng, nếu ai cũng hành động khôn ngoan thì đời còn chi là thú vị. Tuy nhiên, những những cái ngủ đó, nhất là khi biết đó là những cái ngủ thì không còn ngủ nữa.

Theo truyện tình nhân gian, thì trên đời có 4 cái ngủ mà đến nhất ngủ là làm mai. Vậy chúng ta hãy bình tĩnh xét coi mai nhân ngủ như thế nào.

Theo phong tục tập quán của dân tộc chúng ta, trai gái ít được tiếp xúc do giao thiệp để tìm hiểu nhau trước khi tiến tới hôn nhân, do đó, việc đến gặp gỡ hẹn hò cho con cái đến phải có mai nhân tham dự vào. Dù hai bên gia đình trai gái đã có trao đổi, hỏi đáp nhưng bán giá nhau, những theo tục tập quán của con người có nghi lễ đầu tiên là mai nhân báo tin cho nhà gái trước. Như vậy, mai nhân là người có công đầu tiên trong việc đến gặp gỡ hẹn hò đúng như phong tục của chúng ta, vậy tại sao cho việc mai mối và mai nhân là ngủ?

Làm tăng phần tiếp cận tròn trịa trong phong tục do từ tiên bày ra là ngủ sao? Là người đầu tiên góp phần kết hợp cho đôi trai gái nên việc nên chăng, sanh con đẻ cái nên đối tượng đầu tiên là ngủ sao? Mai nhân đầu tiên là người tiếp đến ngay đến con cháu nhà để để mai mối, những là chính cha mẹ đôi trai gái phải con cháu nhà để mai nhân. Con cháu mai nhân giúp đỡ xong rồi xoay qua mừng mai nhân là ngủ thì xem ra không có văn hóa mấy.

Mai nhân là người có công vào thời trước và kể cả thời nay cũng vậy. Trong thời đại văn minh, mai nhân cũng theo đà tiến hóa mà sẽ kết nên những cặp vợ chồng qua những trang kết hôn, trang hôn nhân và các văn phòng duyên, tổ chức cho những cặp trai gái nhút nhát, cần thận hoặc thiếu hiểu biết nên ngại ngại và không gian tìm hiểu nhau.

Cái chuyện mai nhân từ xưa nay là ngủ hoặc bao nhiêu đời gắn ghép cho ngủ, xem ra hơi quá đáng nếu không muốn nói là hàm hồ.

Mai nhân được gọi là gì trong việc duyên nên đôi vợ chồng? Ngày xưa trước cho mai nhân là cái thiệp, ngày nay chỉ một tờ giấy tiến tới nhà để chờ đợi. Những công của mai

Trên Đồi Có Bùn Cái Ngu

Viết bởi Tre làng

Thứ 7, 25 Tháng 8 2010 15:22 -

nhân rớt lún, vì đã tào cho rớt nhiều cặp trai gái nên vợ nên chồng, sanh con đẻ cái nên dãi dãi đông đúc, đất nầy càng thêm giàu có thêm của giàu mạnh sung túc.

Vợ nầy mai nhân bầy đàn gán ghép cho là ngu. Gia do cũng chỉ vì có nhợng cặp vợ chồng cảm không lành canh không ngọt, đâm ra đổ thừa oán trách mai nhân mai mồi quàng xiên, thay vì phải xét lại gia đình đổ vợ là do đâu.

Tội nầy nhợng gia đình đổ vợ đó, rồi trách mai nhân và cho cái chuyện làm mai là ngu, thì chồng hoá ra ta chẳng ai luôn cả đến ông T bà Nguyễn kìa thừa hành Thợng Đố xây dựng gia đình trên gian. Thánh Kinh của ngợng Công Giáo ghi: Sự gì Thiên Chúa đã kết hợp loài ngợng không được phân chia..

Rốt ràn, ai bầy vợ chồng là tự ý mình gây nên, không thể trách trời trách đất, trách ông T bà Nguyễn hoặc mai nhân và cái chuyện làm mai là ngu.

Đến cái ngu thế hai là cái ngu lãnh nầy.

Trong đời làm gì có chuyện một ngợng xa lạ dám đứng ra làm cái chuyện lãnh nầy cho mình, đến khi mình trở không nầy họ sẽ... lãnh đổ sao? Khi có một kẻ nào đó dám lãnh nầy cho mình thì kẻ đó phải là ngợng thân thích ruột thịt, hoặc là bầy bè thân tín, hay là ngợng láng giềng thân thiết bạn bè. Tóm lại nhợng ngợng dám lãnh nầy là nhợng ngợng tin tưởng nầy mình, đến niềm tin trên vợ n vào họ họ của mình thì mới lãnh nầy cho mình được. Đây là nhợng ngợng có một tâm hồn rớt t.

Lãnh nầy cho ngợng không phải là một điều ngu. Còn cái chuyện mình không chịu trả món nầy là do nầy mình không trả nợ họ họ, hoặc có ý nhợng gọt, nhợng vạy là một hành động của ngợng đểu cho đâu phải ngợng lãnh nầy là ngu.

Tội sao lại cho ngợng chịu lãnh nầy họ mình là ngợng ngu, một khi tâm hồn họ rớt nhân hậu, dám vì anh em bè bầy mà lãnh nầy giùm. Họ cũng biết, mới khi ai đó phải đi vay nầy là đã cần vợ n liếng, là chỉ còn cái khe che thân thôi. Và họ cũng biết luôn nầy ai đó không chịu trả nầy thì họ sẽ lãnh đổ. Mặc dù đã biết sự nguy hiểm sẽ đến với họ khi chịu đứng ra lãnh nầy giùm ngợng, nhợng họ vẫn lãnh nầy cho ngợng, thì đó là một con ngợng thật có lòng thương ngợng, là một hành động nhân hậu, khôn ngoan chứ không phải là ngu. Một ngợng nhợng vạy mới đúng nghĩa là một con ngợng.

Ái ngh cái hành động lãnh nầy là ngu là không đúng đạo lý đời r.

Vì, đời mấy ai dám thả hào rợng không bao giờ mắc nầy. T bầy đổ vợ nhợng công hầu khanh tợng, cho chí dân ngu khu đen đến có vợ nhợng phải nầy. Sinh ra là đã vợ nhợng phải nầy, đến thế cũng sẽ có ngợng lãnh cái nầy đó cho mình.

Nguyên một cái chuyện vầy mới chào đời hôm trước hôm sau là đã bầy nh của n ra đời đấy, ai là ngợng lãnh cái đứng nầy đó nầy không phải là cha mẹ, ông bà. Dù trên danh nghĩa gì thì họ cũng đã phải lãnh cái của nầy đó rồi.

Dân tộc chúng ta có câu châm ngôn thi t gói ghém ân nghĩa tròn trịa.

Ăn trái nhai kỹ trng cây.

Như đây là nhữn nhng ngườ đã khó nhc trong nhng công vi c v t v . Ta có bát c m ăn là nh bác nông phu, ta có áo quần m c là nh k trng dâu chn t m, ta có n c u ng là nh ngườ đào gi ng. R i thì ch m i h n 30 năm nay thôi khi sau tháng 4/75 h n tri u ngườ i chúng ta ch y sang đây lánh n n c ng s n, tr c là m y tr i t n n Á Châu, nào là ti n ăn th c u ng, thu c men ch y ch a, trang tr i nhà c a cho chúng ta ng nghê...đ c đ ng n ra đó ai là ngườ i lãnh? R i đ n khi đ c đi n c th ba thì ôi thôi còn kh i món n ra đó, nào ti n tàu bay, tàu th y, xe c đ a đón, tìm nhà tìm c a, lo công ăn vi c làm, lo an sinh xã h i và còn không bi t bao cái lo khác cho chúng ta đ c n đ nh cu c s ng trên m nh đ t m i. Ta có ph i là...tía h đâu mà h ph i lãnh n cho chúng ta đ v y? Trong chúng ta, nhng thành ph n t n n sau 75 có ai đã tr đ c ph n nào cho k lãnh n h ta ch a??? Nhng đó là nhng m i n ràng bu c, qua i gi a chúng ta trong đ i s ng mà chúng ta còn có c h i tr đ c. Nhng còn nhng m i n khác mà cho đ n ch t chúng ta cũng không tài nào tr n i. Đó là nhng m i n tr i đ t mà ta đang h ng nh :

Không khí cho ta th h t, m a n ng cho ta cày b a, đêm ngày cho ta phân bi t th i gian, thiên nhiên hoa lá cho ta nhìn ng m, chim muông thú v t cho ta th c ph m. v.v... ta n tr i đ t bi t ch ng nào mà k . Nhng m i n đó ta đã không tài nào tr n i, i còn ph m thêm bao nhiêu là n n n t i i khác, đ n đ i chính Ngôi Hai Thiên Chúa ph i giáng tr n ch u ch t trên th p t giá đ c u chu c n n n t i i giúp cho chúng ta đ c r i.

B nhng hành đ ng lãnh n cho nhau đó đ u là ngu c sao? V a thôi ch , b coi m y cái chuy n đ i x t t lành th ng yêu nhau c a tình Chúa, tình ngườ i là ngu sao?

R i đ n hai cái ngu sau là Gác Cu và C m Ch u.

Đây thu c trong lãnh v c ngh thu t âm nh c và tiêu khi n gi i trí, thì phàm phu t c t làm gì hi u th u đáo c n k nhng thú vui thanh nhã c a tao nhân m c khách mà lên ti ng bình ph m khôn đ i

Ai là ngườ i chi c gi i âm lu t m t cách thu n tình h u lý? Ai là ngườ i phân bi t, thông hi u đâu là ti ng cu gáy gù mái, ho c lúc cùng đ ch th chu n b xung tr n so tài h n kém. Ph i là ngườ i đã dày công h c t p nghiên c u m i có th gi i bày r t ráo và t n h ng đ n t t cùng nhng thú vui tao nhã đó.

C m ch u đ th ng ph t m t cách công b ng cho m t màn hát c a ca nhi, đâu ph i ai ai cũng c m ch u đ c. Có hi u đ c âm lu t, có rành v tu ng tích, và ph i có tâm h n trong sáng lành m nh không b c m đ b i l p son ph n, s c di n c a ca nhi thì m i có th c m ch u công minh đ c.

M t ngườ i đã đ t đ n trình đ th ng ngo n ngh thu t th u đáo và trong sáng khi c m ch u nh v y là ngu sao?

Gia do gán ghép cái chuyên côm chũu là ngu, cũng chũu tĩnĩ mĩy anh hũ diũ dũ, không đũ c tĩng chũu khen thũĩng rĩi xoay ra chũĩ kũ cũm chũu:

« Da trâu chũ có phũi da... tĩa anh đũu mà không đánh »

Chũĩ nhũ vũy chũ tũ tăng thêm cái sũ thiũu văn hóa cũ a mình thôi, ngũĩĩ giám khũ o cũm chũu không hũ suy suyũn.

Tóm lũi, ngũĩĩ cũm chũu nhũ vũ giám khũ o cuũc thi, hũ phũi có mũt trĩn đũ cao, ít nhũ t hũ phũi rành sáu câu trong nghũ thuũt âm nhũc, tuũng tích nhũ đã nũĩ tũn.

Nhũng ngũĩĩ có trĩn đũ nhũ vũy thì không thũ cho là ngu đũĩ cũ.

Cũn nhũ cái chuyên gác cu cũũg vũy. Đây là mũt cái thú tiũ khiũn thanh nhũn. Gũt bũ mũĩ phiũn toái nhũn gian, tĩm vào chũn sũn lĩm thoáng mát, cây gió im lĩm, hũũng hoa trũm thũc, ngát mùi rũng núi bao la. Ta ngũĩ thũ hũn say đũm vào tĩng cu rúc lĩn tũng hũĩ, đũ tũn hũũng cái thú, cái khoan khoái cũ a sũ đoán đũ nhũ tĩng cu cũn xũ hoũc gũn, cu non hay cu già, rũĩ ta sũy con cu mũĩ và lũng tai nghe hai chú cu vũũn cao cũ cũt tĩng gáy đũĩ đáp, có tĩng nghe nhũ chũc ghũ o nhau, lúc nhũ chũm chĩch, tũc bũc nhũ muũn sũn sũ vào nhau. Cũĩ cũũg không chũu nũĩ tĩng gáy có tũp luyũn cũ a chú cu mũĩ, con cu hoang nhũu vào ăn thua đũ và...sũp bũy !!! ta thũ phũo khoan khoái nhũ chĩnh ta đã chũn thũng sau mũt cuũc so gũng.

Cũ đi rũng gác cu thì mũĩ hiũ đũĩ cũ cái sung sũũng tuyũt vũĩ cũ a kũ gác cu. Cũn không, cũ ngũĩ nhũ vũ đoán bũy bũ muũĩ đũt, kiũn cũn hoũc bũ...mũ vũ cũn nhũn la lũĩ, rũĩ gán cho cái thú gác cu là ngu là không đũũg rũĩ đũ.

Nũ cũ cho rũng đĩ gác cu là ngu, thì trũn đũĩ cũn có khũĩ cái thũm ngu hũn. Thĩ đũ nhũ mũ đũ gũ, ngoài cái sũ thua đũ tũn tĩũn ra cũn phũĩ thũc khũya đũy sũm chũm lo nuũĩ ngũũp tũn tũm luyũn, hũt đũm hũt đũĩ mũt vũ sinh qũũ đũ thôi. Rũĩ nũũ là mũ cá ngũ a đũn tàn gia bũĩ sũn, mũ cũ bũc, mũ hũt sách chĩch choác, mũ nhũy đũm, thũm chĩ cũn mũ...gũĩ nũ a mũĩ chũt...Cũĩ mũ này thiũt là thũm ngu đũ, co nguy cũ tan cũ a nát nhũ, mũy bà vũ sũ trũ trũũ lũn:

Cha tiũn sũ cái sũ đũĩ, bũ bũt nhũ không thiũng sao mà chũy theo cũ a lũ, đũ cho bà phũĩ ngũm đũng nũũt cay, đũm nũm canh vũ vũ mũt mĩnh:

Nũm thì mũũĩ hoũ hay chũũg chũ. Mũt thũũg đũĩ lũn cũ cũũg không !!!

Biũt không hũ cái thũng... gũĩ đũ chũ mũ tom chũt mà ăn phũĩ bũũ mũ thuũc lũ !

Cũĩ mũ nũũ cũũg cũ cái thú cũ a nũ, đũng thũĩ cũũg không ít cái hũĩ. Trũn nhũng cái hũĩ ta nũn lũũ cái ít hũĩ nhũt mà chũĩ nhũ gác cu chũng hũn, chũ đũng cũ vũ đũũ cũ nũm mà phũ phũn sũ khũn ngu đũĩ này, trũn khi ta chũ a hiũ mũt chũũt gũ vũ thú tiũ khiũn đũ cũ.

